Φεγγάρι μου χλωμό - Πασχάλης Τερζής

Χρόνια πολλά Αλέξανδρε, να είσαι γερός και πάντα με το χιούμορ να αντιμετωπίζεις τις δυσκολίες της ζωής!!!

Χρωστάμε από χθες, μια αναφορά σε έναν από τους μεγαλύτερους Έλληνες τραγουδιστές.

Ο **Στέλιος Καζαντζίδης** (29 Αυγούστου 1931 - 14 Σεπτεμβρίου 2001)
ήταν Έλληνας λαϊκός τραγουδιστής.

Ο πατέρας του, Χαράλαμπου Καζαντζίδη με καταγωγή από τα Κοτύωρα (σημ. Ορντού) του Πόντου, υπήρξε χτίστης στο επάγγελμα και στα χρόνια της κατοχής οργανώθηκε στις τάξεις του ΕΛΑΣ και δούλεψε για την Επιμελητεία του Αντάρτη (ΕΤΑ). Στα χρόνια του εμφυλίου (1947) δολοφονήθηκε από παρακρατικούς αντικομμουνιστές.

Ο έφηβος Καζαντζίδης (13 ετών) αναγκάστηκε να εργαστεί σε διάφορες δουλειές.

Ο πρώτος άνθρωπος που εκτίμησε τη φωνή του ήταν κάποιο αφεντικό του, που καθώς τον άκουσε την ώρα της δουλειάς στο εργοστάσιο Έσπερος, του χάρισε μια κιθάρα. Δάσκαλος του Καζαντζίδη υπήρξε ο Στέλιος Χρυσίνης, ένας τυφλός συνθέτης.

Στα 1952, ο Καζαντζίδης κάνει το δισκογραφικό ντεμπούτο του με ένα τραγούδι του Απόστολου Καλδάρα. Το τραγούδι αυτό έφερε τον τίτλο "Για μπάνιο πάω". Ήταν ένα τραγούδι γραμμένο για τον καύσωνα που επικρατούσε εκείνο το καλοκαίρι στην πρωτεύουσα. Ο δίσκος δεν πούλησε γιατί μιμήθηκε τη φωνή του Πρόδρομου Τσαουσάκη και η καριέρα του Στέλιου Καζαντζίδη θα έσβηνε πριν καλά καλά αρχίσει. Αυτός που μετά τον Χρυσίνη αντιλήφθηκε τις δυνατότητες της φωνής του ήταν ο συνθέτης Γιάννης Παπαϊωάννου. Το τραγούδι του *Οι βαλίτσες* γίνεται μεγάλη επιτυχία και το φαινόμενο Καζαντζίδης αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά. Ακολουθούν συνεργασίες με Χιώτη, Μητσάκη, Τσιτσάνη, Δερβενιώτη, Θεοδωράκη, Χατζιδάκι κ.α. ενώ σημαντικός είναι και ο αριθμός δικών του συνθέσεων.

Το 1959 δικαστική διαμάχη του Καζαντζίδη με την δισκογραφική εταιρεία COLUMBIA, με αφορμή τις μεγάλου μεγέθους πωλήσεις του τραγουδιού "Μαντουμπάλα", πωλήσεις ρεκόρ, που την εποχή εκείνη άγγιξαν τις 100.000, όταν δεν υπήρχαν ούτε 40.000 πικάπ στην Ελλάδα. Στην άλλη όψη του ίδιου δίσκου περιλαμβάνεται το "Δυο πόρτες έχει η ζωή", σε μουσική του ίδιου του Καζαντζίδη και στίχους της Ευτυχίας Παπαγιαννοπούλου.

Παρά τις χωρίς προηγούμενο πωλήσεις και τη στιγμή που η εταιρεία έβγαζε εκατομμύρια από το συγκεκριμένο δισκάκι, ο ίδιος ο τραγουδιστής πήρε λιγότερες από 1000 δραχμές. Αυτό συνέβη καθώς οι τραγουδιστές τότε πληρώνονταν ένα εφάπαξ ποσό για τον κάθε δίσκο και δεν λάμβαναν ποσοστά από τις πωλήσεις. Στον Καζαντζίδη χρωστούν πολλά οι σύγχρονοι τραγουδιστές, αφού πρώτος αυτός διεκδίκησε για τον κλάδο του ποσοστά και η προσπάθειά του είχε θετικό αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με τον Ζαμπέτα με μια κίνηση ο Καζαντζίδης "καθάρισε για όλο το συνάφι".

Τον Οκτώβρη του 1965, Καζαντζίδης, Μαρινέλλα και Μανώλης Αγγελόπουλος προετοιμάζουν συναυλίες, που τελικά δεν θα πραγματοποιηθούν, αφού λίγους μήνες αργότερα ο Καζαντζίδης πήρε τη μεγάλη απόφαση να σταματήσει τις ζωντανές εμφανίσεις σε κέντρα. Αιτία είναι η αποστροφή του για την κατάσταση που επικρατούσε στα νυχτερινά κέντρα. Χαρακτηριστικά η Μαρινέλλα αναφέρει πως μόνο στο μαγαζί που ο Καζαντζίδης δούλευε απαγορευόταν (από τον ίδιο φυσικά) οι τραγουδίστριες να κάθονται στα τραπέζια των εύρωστων οικονομικά πελατών. Η αποχώρηση του Καζαντζίδη από το πάλκο, «...αποτελεί την πιο δραματική μορφή σιωπηλής διαμαρτυρίας απέναντι σε ένα αμείλικτο σύστημα διαπλοκής από νεόπλουτους θαμώνες, αφεντικά της δισκογραφίας και μπράβους της νύχτας...».

Στα 1969 αποφασίζει να αποσυρθεί προσωρινά από τη δισκογραφία. Λίγο πριν ήταν που έκανε και την προσπάθεια να δημιουργήσει τη δική του εταιρεία, την "STANDAR" αλλά τα κατεστημένα συμφέροντα και η λογοκρισία στα χρόνια της Χούντας των Συνταγματαρχών δεν τον αφήνουν. Όπως χαρακτηριστικά έχει πει ο ίδιος, από την επιτροπή λογοκρισίας κόπηκε το 90% των τραγουδιών με βαρύ περιεχόμενο και μάλιστα τραγούδια όχι πολιτικά αλλά λαϊκά και ερωτικά.

Μετά τη μεταπολίτευση κυκλοφόρησε το άλμπουμ «Στην Ανατολή», σε μουσική Μίκη Θεοδωράκη. Περιελάμβανε σπουδαία τραγούδια, όπως τα «Άπονες Εξουσίες», «Και δεν μίλησε κανείς», «Στην Ανατολή», ένας από τους καλύτερους δίσκους σύμφωνα με τον Μ.Θεοδωράκη που μποϋκοταρίστηκε.

Το 1975 ήρθε το «Υπάρχω», σε συνεργασία με τους Νικολόπουλο και Πυθαγόρα. Τα τραγούδια που κυκλοφορούν πρώτα ως σαρανταπεντάρια ξεπουλάνε ενώ και ο LP δίσκος έχει ξεφύγει σε πωλήσεις μέχρι σήμερα. Ακολουθεί η δωδεκαετής "αποχή" του Καζαντζίδη για λόγους συγκρουσιακούς με την δισκογραφική του εταιρία. Στην πιο μεστή και δυνατή δισκογραφική στιγμή της καριέρας του ο Καζαντζίδης αποσύρεται και από τις ηχογραφήσεις. Η κόντρα του με τη Μίνος έλαβε πανελλήνιες διαστάσεις. Το 1986 με ειδική νομοθετική ρύθμιση καταργήθηκαν οι ισόβιες συμβάσεις στην Ελλάδα.

Ο επόμενος δίσκος με τίτλο «Στον δρόμο της Επιστροφής», ξεπερνά σε πωλήσεις - μόνο στην ελληνική αγορά- τις 400.000 χιλιάδες. Το 1988 απεβίωσε η μητέρα του, Γεσθημανή. Γεννιέται ο ιστορικός "Ελεύθερος" στην Polygram. Οι επόμενοι δίσκοι του γίνονται χρυσοί και πλατινένιοι κάνοντας ρεκόρ πωλήσεων.

Απεβίωσε στις 14 Σεπτεμβρίου του 2001, σε ηλικία 70 ετών, μετά από πολύχρονη αντιμετώπιση του καρκίνου. Ο Καζαντζίδης είχε αρνηθεί να γίνει η κηδεία του δημοσία δαπάνη. Η ταφή του έγινε στο Νεκροταφείο της Ελευσίνας, ανάμεσα στους τάφους των γονιών του, όπως το επιθυμούσε ο ίδιος, ενώ η κηδεία του εξελίχθηκε σε λαϊκό προσκύνημα. Μέχρι σήμερα ιδρύονται σύλλογοι για αυτόν και πολλοί δρόμοι φέρουν το όνομα του.

Πολύ δύσκολο να διαλέξεις μερικά τραγούδια του Στέλιου Καζαντζίδη....

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1494